

מבית

שבועון קבוצת יבנה

פסח חג ראשון:

כניסת החג: 18:43

צאת החג: 19:44

שבת חול המועד:

כניסת השבת: 18:44

צאת השבת: 19:45

שבועון 1400

י"ד בניסן תש"ף. 8.4.2020

זמני תפילות "בזמן אחד" / אבשלוס כהן

שביעי של פסח	שבת חול המועד	חג ראשון
כניסת החג ותפילת מנחה בשעה 18: 47	הדלקת נרות ומנחה בשעה 18: 44	כניסת חג ותפילת מנחה בשעה 18: 43
צאת הכוכבים ותפילת ערבית בשעה 19: 29	צאת הכוכבים ותפילת ערבית בשעה 19: 26	צאת הכוכבים ותפילת ערבית של חג בשעה 19: 25
שחרית של חג מניין ראשון בשעה 07: 00, מניין שני 08: 30	שחרית של חג מניין ראשון בשעה 07: 00, מניין שני 08: 30	שחרית של חג מניין ראשון בשעה 07: 00, מניין שני 08: 30
מנחה גדולה בשעה 13: 30 מנחה בשעה 17: 15	מנחה גדולה בשעה 13: 30 מנחה בשעה 17: 15	מנחה גדולה בשעה 13: 30 מנחה בשעה 17: 15
צאת החג ערבית והבדלה בשעה 19: 48	תפילת ערבית והבדלה בשעה 19: 45	צאת החג ותפילת ערבית בשעה 19: 44

זמני תפילות בחול המועד

שחרית בשעות 06: 00, 07: 00 ו-08: 00

מנחה בשעה 17: 00

ערבית בשעה 20: 30

הלכות לתפילה בלא מניין בימים אלו / הרב אילעאי

1. לצערנו, אנו נאלצים לחגוג את הפסח בלא להתכנס בבית הכנסת. הלכה פשוטה היא שעלינו לקיים את ההנחיות ולכן אין להתכנס ולקיים מניינים כלל.
2. כאשר מתפללים תפילת ליל שבת בבית בלא מניין, אין אומרים ברכה "מעין שבע" לאחר תפילת עמידה.
3. יש לשים לב שאת **קריאת שמע** של ערבית אומרים רק לאחר צאת הכוכבים.
4. נחלקו הפוסקים האם אומרים **הלל** בברכה בערב פסח גם כאשר מתפללים ביחידות מחוץ לבית הכנסת – הלכה למעשה, דעתי היא שיש להמשיך ולנהוג כמנהגנו בכל שנה, ולומר הלל בברכה אף כשמתפללים בבית.
5. לפני תפילת מוסף של יו"ט ראשון, יש לומר פיוטי **תפילת טל**.
6. סוף זמן קריאת שמע ביו"ט ראשון בשעה 9:30.
7. החל מתפילת מוסף, יש לזכור לומר "**מוריד הטל**" ו"**ותן ברכה**" בכל התפילות.
8. בשביעי של פסח נהוג לומר "**יזכור**". ניתן לומר הזכרת נשמות גם בתפילה ביחידות.
9. החל ממוצאי חג ראשון סופרים **ספירת העומר**.
10. אף שאנו מתפללים בלא מניין בימים אלו, ראוי ונכון ורצוי להתפלל **עם הציבור**, בשעות הקבועות שמפרסמים הגבאים.
11. הלכה פשוטה בשולחן ערוך שיש להתלבש לכבוד השבת/החג. **הלבוש החגיגי** הוא כבוד המועד ויש לכבד את המועד בבגדים חגיגיים אף שלא הולכים לבית הכנסת ולא יוצאים מהבית.

בדעה פתוחה / הרב אילעאי

מי שנהג פעם בתוך ענן ערפל, יודע שהסמיכות שלו משתנה ללא התרעה מוקדמת. רגע נראה שכבר אפשר לראות היטב, ורגע אחר כך, שוב אפילה. הימים הללו הם ימי ערפל – גם כשהענן לרגע דליל יותר, עדיין כדאי לנסוע לאט ובזהירות. אלו ימים להקשבה, ללימוד, לפתיחות המחשבה. להיות נכונים ל"חדוות הגילוי", ולא לעוד הוכחה למה שתמיד אמרתי .

גם את הרעיון הזה, ניסחה כבר **אוה קילפי** באופן הנפלא ביותר:

*אני מחבבת אנשים שדעתם פתוחה
אנשים המסוגלים לומר: מה?
באמת? בחייך. ממש לא ידעתי.
זה בכלל לא עלה על דעתי.*

*דעת פתוחה היא יותר מחכמה
יותר מלהיות צודקים
יותר מ"הרי אני אמרתי"
ומ"ידעתי את זה כבר משנת ..."*

מכל היצרים שצריך וכדאי לכבוש בעת הזו, נראה לי שהכי חשוב לכבוש את יצר ה"אמרתי לכם". יותר ויותר אנשים שמתבוננים בטלטלה העולמית, נוטים לפרש אותה כהוכחה למה שהם אמרו תמיד - בשבועיים האחרונים כבר הספקתי לשמוע איך הקורונה מוכיחה תיאוריות פוליטיות ומפריכה אחרות, מצדיקה תפיסות כלכליות מכל מיני סוגים, מחזקת אמונות דתיות או מערערת את יסודתיהן. איפשהו בחלק האחורי של הראש, מקנן לו איזה קול שחוזר ואומר - חכו רגע, נסו להקשיב.

ידידי ר' **אלי יוסף** הסב פעם את תשומת לבי לכך ששאלת הבן הרשע בהגדה היא ציטוט של פסוק מספר שמות, שנאמר סמוך ממש לסיפור יציאת מצרים. שאלת הבן החכם, לעומתו, היא ציטוט של פסוק מספר דברים, 40 שנה מאוחר יותר, סמוך לכניסה לארץ. תמצית ההבדל בין הבנים היא בעיקר בתזמון - הרשע שואל שאלות עוד לפני שהתהליך התחיל, החכם מסוגל להמתין עם השאלות והמחשבות עד לתום התהליך.

16 אפריל למלכה הקשר ושמעון ז"ל להולדת הנינה אוריה, נכדה לעפרה ודורון בת למור ואלעד.

16 אפריל לאדית דגני ולאילן ורינת דגני להולדת הנכד, בן למיטל ושי.

פסח בעת מצוק / שרה ברוכי

אפילו לא חלקית. בידינו לא היה כל ספר היכול להסגיר אותנו כיהודיות.

לא רחוק מאיתנו גר יהודי זקן, שהיה לפני כן אחד החזנים של הקהילה, שוחט ובודק. האיש, צ'זרה דלה פרגולה, היה זקן, חולה, מרותק לכיסא עץ כבד. טיפלו בו אשתו, הקשישה והחולנית, ובת הזקונים שלהם, צעירה בשנות העשרים.

מדי פעם בפעם הלכתי לבקר אצל שני הזקנים, ביקורים חטופים כי סכנת "הביקור הבא" הייתה תלויה על מעונם (הוא ואשתו כבר חוו ביקור של אנשי S.S שהבטיחו שעוד ישובו לחפש את הבת. ש.ב.). בכל מפגש כזה היה קצת מן העידוד ההדדי. בערב פסח באתי אליהם, סיפרתי לצ'זרה על תוכניתי לערוך סדר לעצמנו וביקשתי ממנו הגדה של פסח: עיניו הביעו את תמיכתו. אשתו נתנה לי את מבוקשי והלכתי עם ההגדה עטופה בעיתון יומי. בהתרגשות גדולה הכינונו את שולחן ליל הסדר בצורה החגיגית ביותר שיכולנו בתנאים ההם. המחשבות שלנו היו עם יקירינו יותר מתמיד. אני קראתי את ההגדה ובסוף לחשנו אחת לשנייה: "לשנה הבאה בירושלים". ואמנם בערב פסח 1945 - תש"ה הגענו ארצה. אבל שמחת העלייה הייתה מאתנו והלאה...

כך בערב הראשון ערכנו את הסדר, אבל למחרת כבר החזרתי את ההגדה לזקן.

בשעת כתיבת שורות אלו עדיין אינני יודעת אם אקיים את הסדר לבדי, אם אצטרף לזוג בני גילי, ברור כבר שלא אסב עם מי מבני משפחתי.

מחשבותיי מובילות אותי אל אימי, **חולדה קמפניינו** ז"ל, אל הסדר אותו ערכה לפני 76 שנים עם חמותה ושתי גיסותיה בדירת מסתור בפירנצה. אנחנו, ילדיה, לא איתה, כל אחד במשפחה אחרת, אנשים יקרים שפרסו את חסותם עלינו בשעת סכנה לנו ולהם. בעלה, אבינו, לא איתה. היא לא ידעה אז שהוא כבר איננו, אבא נרצח חודש קודם לכן בידי הצורר באושוויץ.

וכך כותבת אמא בספרה "**לדור אשר לא ידע**":

פסח תש"ד: פסח מתקרב. פסח בלי בעל הבית, בלי ילדים, בלי מצות, בלי סדר... הרי לא יתכן... יש דברים שאין בידי לשנות, אבל אשתדל בתחום הצר שהוא באפשרותי.

נזכרתי... גם בפסח האחרון, כמו בכל שנה מאז חוקי הגזע, שמרנו חבילה קטנה של מצות, סגורה ומסוגרת, נפרדת מכל השאר: לא ידענו מה ילד יום ורצינו להיות מוכנים למקרה שאי אפשר יהיה לאפות מצות. בין הדברים שאנג'ולינה (עוזרת בית גייה ש.ב.) הוציאה מביתי וכבר העבירה לנו היו דברי מזון זרביים וגם החבילה החתומה ההיא. יין? אינני זוכרת. אולי עשינו מצימוקים... אבל הגדת פסח בוודאי לא ידענו בעל פה,

ומה עבר עלי בפסח הזה? אינני זוכרת. מלאו לי אז 4 שנים. סדר לא היה, גם לא שאלתי מה נשתנה הלילה הזה, הלילה היה דומה לזה שלפניו ולאלו שיבואו אחריו. ומה נשתנה? ה-כל השתנה. שאלות רבות היו לי, אך לא היה את מי לשאול, וגם אם שאלתי תשובות בוודאי לא היו.

מחשבות אלו על הסדר של אמא ועל ה"איני סדר" שלי, מביאות אותי למחשבה על ליל הסדר שלנו השנה ומכניסות אותי לפרופורציה. אני בביתי הנעים והנוח, יש לי כל מה שנחוץ, אני בתקשורת יומיומית עם ילדי וחברי וכשהכל ייגמר, נשוב וניפגש כולנו.

אז בואו, חברים, נחגוג את הפסח בכל הרכב שהוא, בהשלמה ובשמחה.

חמותי פחדה מאוד שספר זה יישאר אצלנו בבית.

מצות כבר לא היו לנו והסתפקנו במשך כל החג כמעט בתפוחי אדמה שחסכנו מן החלוקות האחרונות. עזרה לנו הרבה גם האפונה היבשה שבמשך תקופה ארוכה שמרנו לרזרבה, כדבר מזין שקל לשמור עליו. אנג'ולינה הביאה לנו את שקית האפונה מביתי, וזה היה המזון היסודי שלנו במשך חודשים, ובפסח במיוחד, ממש הציל אותנו. לאחר הפסח זכינו כביכול בפרס: יום-יום במשך שבוע, אכלנו מנה כפולה של לחם באמצעות התלושים שלא השתמשנו בהם בפסח!

שעתם היפה / דני הרץ - מרכז חינוך

בסוף כולם הבינו – זה המצב.

כל אחד, או כל משפחה – לחוד, לעצמה עם עצמה, והסבים והסבתות עם עצמם. כולנו הבנו שאם חפצי חיים אנו – צריך לשמור על הכללים.

בהסתכלות אחרת, צריך לחפש גם את היפה שבמצב החדש. פתאום יש הרבה זמן פנוי, השאלה היא מה עושים עם זה? אולי רומזים לנו: הביטו פנימה, זה הזמן להיות עם הילדים,

להשלים חוסרים, להתבונן ולעצב את עולמם. לחזק את קשרי המשפחה. מי יודע אם לא בעוד שנים, תיזכר התקופה הזאת כתקופה המשמעותית ביותר שהיתה לנו מבחינה משפחתית. כקהילה אנו לומדים להסתכל מחדש על הנוער שלנו ולהעריך את הרצון שלהם להתנדב ולהתגייס לכל משימה שתידרש. אין ספק שתרומתם ל"מאמץ המלחמתי" בימים טרופים אלה היא מאד משמעותית ומחממת את הלב.

שדה הבור של החיים / מירון ששון

לראשונה לסיור מודרך. ואז, כמו בדלת הקסמים של עליסה בארץ הפלאות, התאספנו כולנו מסביב לשוב שרכנה לעבר אבן סתמית. היא הרימה אותה בזהירות בשיטה המיוחדת ("את קצות האצבעות אתם מכוונים אל תוך כף היד ואוחזים באבן, כי אתם לא יודעים מה מסתתרת מתחתיה") ונפלנו כולנו אל ממלכה חדשה: ארץ לא נודעת של שלשולי גינה וחיפושיות זבל, והנה פתח של קן נמלים, תראו את הנמלה שסוחבת זרעון, ופרת משה רבנו שהיא בכלל מושית השבע, ומרבה רגליים וגם חילוון קטן על אחת האבנים. עולם חדש מופלא של יצורים חיים החבויים בתוך הכלום, ממתניים שיבוא ילד סקרן ומורה סקרנית אף יותר ויבקשו נא לקפוץ לביקור בממלכתם. ואחר כך, להניח את האבן חזרה במקומה, להתרומם מהקרקע עם ידיים מלאות בוץ, בוץ מאדמת הכלום הנפלא, ולחזור אל בית הספר לפני הצלצול. אני מוכרח לחזור עכשיו אל שדה הבור הזה, אני חייב למצוא בכלום שמקיף אותי כרגע שלשול גינה מופלא או איזה אורי כדורי, או אבן יפה במיוחד. אסור לי להגיע אל קו הסיום של הקורונה עם סוף דומה לזה של שדה הבור. חייבת להיות דרך לכתוב סוף אחר לסיפור הזה. היום בין הישיבה לבית הספר אין שדה בור. עשו ממנו חנייה.

(פורסם בדף הפייסבוק של Meron Sasson)

הימים האלה ימים של כלום, הקירות כולאים אותי בתוך השום דבר, הדקות הן שעות, שדה בור של זמן ומרחב מבוזבזים שאף אחד לא יזכה אותנו עליו. שדה בור, מה נזכרתי פתאום בשדה בור.

היינו בכיתה ב' או ג', שוש אשר המורה למדעים כינסה אותנו בכיתה לתדריך מבצעי, כמו בכל פעם לפני שהייתה מוציאה אותנו מבית הספר לטיול ברחבי הקיבוץ. ובאותו הבוקר עמדנו לצאת לסיור בשדה הבור, שדה של כלום. כבר היינו איתה קודם, בתשרי, בשדה הכותנה, למדנו להבחין בין זני הפימה והאקלה. ובכסלו הלכנו למטע הזיתים ללמוד שיש מסיק בחליבה ומסיק בגרגור, אבל חס וחלילה לא מסיק בניעור. ובניסן אל שדה החיטה - להפריד בין הגרגר והמוץ. ומה פתאום עכשיו שדה בור.

בחזרה לתדריך: 1. הולכים כולם בקבוצה אחת ("לא רוצה לראות שרוך ארוך"). 2. לא מרימים אבנים, אלא בשיטה מיוחדת 3. אם מישהו רואה משהו מעניין - הוא קורא לכולם. ואז יצאנו משער בית ספר, ויצאנו לצעידה אל שדה הבור - משהו כמו דקה הליכה (התדריך עצמו לקח בערך שלוש דקות).

שדה הבור היה שטח נטוש בין הישיבה לבית הספר, בערך שני דונם, לא יותר. ולא היה בו כלום. זאת אומרת, עד אותו הבוקר בכיתה ב' או ג' שבו הגענו יחד עם שוש

בית בקבוצה

"עוד נדע ימים טובים מאלו..."

הדיירות נשארו ביבנה שתי שבתות רצוף מבלי לנסוע למשפחה.

חברים שאלו אותנו לגבי השארת הדיירות אצלנו במצב הנוכחי. מבחינת הדיירות זהו ביתן, כאן הם מרגישות טוב, נמצאות עם חברות, ומלוות בצוות מקצועי. גם ההורים הודו מאוד והרגישו הקלה שיש לבנות שלהם מקום בטוח.

הדיירות נסעו הביתה לחג ויחזרו בע"ה לאחר הפסח ביום א', כ"ה בניסן 19.4 [משרד הרווחה המליץ לא לסגור את הדיירות – הוסטלים אך כל מי שיצא לחג חייב להיות לפחות 14 יום מחוץ למסגרת]

חג שמח ! **דפי ליבר וודליה הקשר**

דיירות "בית בקבוצה" חוו ימים אחרים כמו כולנו. הן לא הלכו לעבודה, לא היו פעילויות פנאי רגילות. הארוחות התקיימו בדירה והן התבקשו להיות רק באזור הקרוב .

אז מה עשינו? בעזרת צוות מסור של מדריכות, **נעה ולטם** בנות השירות שלנו שנתנו מעל ומעבר -

ניסינו לשמור על שגרה של קימה, ארוחת בוקר, ופעילות. הבאנו עבודה מהמפעל בגדרה, השתתפנו בשיעורי ספורט דרך הערוץ של יבנה, הרבה יצירה וכמובן ניקיון יסודי לפסח .

בשל המצב, על מנת לצמצם יציאה וחזרה,

לקבוצת יבנה היקרה
 ולנשות העשייה שלנו –
דפי, דליה, לוטם, נועה, מיליה, טליה ותמר

כבר ימים לא מעטים שבכל העולם – מודאגים...

**ואנחנו, המשפחות של ה"בנות בקבוצה" –
 בהתרגשות עמוקה ובאהבה גדולה, מודות לכן**

אז זכינו בהצנקה אדומה:

- באפשרות שניתנה לבנותינו לחזור ל"ביתן בקבוצה", אחרי פורים
- לפעילויות איכותיות מסביב לשעון
- לשעות הכושר הגופני והמנטלי
- לארוחות של ב'יחד'
- לרגיעות
- וליציאה מהבדידות...

וכך, זכינו אנחנו, להירגע מהדאגה – כיצד תתמודדנה בנותינו בימי הקורונה?

וכבר חלפה לה עונת החורף

ועונת האביב בפתח....

"והחיטה צומחת שוב" – – –

אמן!!! שנתבשר בעולם כולו – **בבריות איתנה**

ביציאה מהתבודדות – **אחבורה**

מסגירות – **אפריחה**

וה"בית שבקבוצה" יחזור לימים יפים של שיגרה...

משפחות: גבאי, עמיאל, כהן, קרקובר, מיזליק, ששון, יואב, פרידמן וקידר.

חג "זכרון הקורונה" / משה וסטרייך

פוסקים שמתירים לעשות את העבודה לתקופות זמן קצרות בתנאי שלא יפריעו לצביון החג. אם יש בית ספר בקיץ יהיה חופש באותו היום לילדים ולמורים ולא יהיו שעורי בית.

4 - החל מתפילת מעריב בערב חג עד למנחה של היום החג כל התפילות יהיו בבתיים ביחידות ולא במינינים. אם אפשר לעשות מניין תפילה בלי לצאת מהבית (כגון כל אחד על המרפסת שלו). יש פוסקים שמתירים קיום מנין בזום.

5 - בנוסף לאמירת הלל ומזמור לתודה יהיה תפילה מיוחדת (יש צוות שמכין את נוסח התפילה) שבו יוזכרו הפוסקים העוסקים בבני ישראל שהיו בבידוד בבתיהם בליל הפסח כי המשחית היה בחוץ. וגם יזכרו את משה רבינו, שכידוע היה החולה הראשון של מחלת הקורונה. משה היה בבידוד ארבעים יום על הר סיני וכאשר ירד מצאו שהוא החלים מהמחלה לפי הכתוב "כי קרן עור פניו". אך בגלל קומץ יהודים חרדים שהתקהלו ורקדו סביב עגל הזהב היה חשש של התפרצות שנייה של המחלה ומשה היה צריך להכנס לבידוד של עוד 40 יום על הר סיני.

6 - חל איסור מוחלט לבישול עצמי של אוכל במשך החג, גם לפני כניסת החג וגם תוך כדי החג. על כל משפחה להזמין שלוש ארוחות טייק-אוויי. אפשר להזמין כל סוג

ברבנות הראשית, כבר עובדים על קביעת חג חדש לזכר נצחון מדינת ישראל על נגיף הקורונה. עדיין לא הוחלט סופית איך יחגגו באותו יום, אך יש כמה הלכות לחג שמקובלות על כולם:

הלכות לחג "זכרון הקורונה":

1 - החג יתקיים מדי שנה ביום כ"ד באלול (אלה אם נופל על ימים ראשון, שני, חמישי, שישי או שבת ואז יהיה נדחה - בגלל חשד לחילול שבת). התאריך נבחר בהתאם לאמירה של מקובל ידוע בבני ברק, שקבע שבתאריך זה הממשלה תבטל את רוב כללי הגבלות של מגפת הקורונה, שכן כ"ד באלול, הוא היום ה-361 של השנה. "קורונה" בגימטריה שווה 361. אם בסופו של דבר נמצא שהגימטריה תהיה לפי המילה COVID - 19 אז יש אפשרות שהחג ייקבע לתאריך אחר.

2 - החג יתחיל לאחר תפילת מנחה ביום שקדם לו (שהוא יום זכרון לחללים של המגפה - עדיין לא הוחלט איך יציינו יום זכרון זה), והחג השמח עצמו יתחיל עם שקיעת החמה וימשיך עד לצאת הכוכבים למחרת (סה"כ 25 שעות).

3 - לזכר ימי המגפה, בפרוץ יום החג, כולם ייכנסו לבתיהם ויש איסור לצאת או לנסוע לעבודה עד לצאת החג (ראה סעיף 7 וסעיף 8). אם למשהו יש עבודה חיונית ויש אפשרות לעשות עבודתו מהבית, יש

המשפחה הרשומים מעלה, ולתת ולקבל נשיקות וחיבוקים באופן אישי (ללא כפפות). התקשרות בשיחת ווידאו או וואטסאפ אינו מוציא ידי חובה זו, אלא עם קרוב המשפחה נמצא במרחק של יותר משעתיים נסיעה או 150 ק"מ. מי שאין לו קרובים יכול למלא את חובה למצווה זו בנתינת נשיקה וחיבוק לכל זקן (שיש או אין לו קרובי משפחה אחרים) שיסכים לקבל אותם.

8 - חובת רחיצת ידיים עם מים וסבון: בזמן כניסת החג כל בני המשפחה ירחצו את ידיהם למשך 20 שניות (מהדרין 60 שניות). כאות ליציאת החג, לא יאכלו ולא ישתו עד שירחצו את ידיהם שוב. אין חובה בעוד רחיצת ידיים אך המהדרין יעשו זאת לפני כל שלושת הארוחות.

9 - לא יערכו חופות ביום החג אך מותר לקיים את ברית המילה או פדיון הבן אם הם נופלים על יום החג (אך לא ברית מילה נדחה) אם מקיימים שני תנאים. 1 - בזמן טקס המילה והפדיון כל הציבור ילבש מסכות כירורגיות לזכר היום 2 - כל האוכל יהיה טייק-אוויי. יש שמתירים שהאוכל יוכן על ידי קטרינג בתנאי שיוגש על חמשיות עם סכום חד פעמי.

הלוואי שכולנו נגיע במהרה ליום של נשיקות וחיבוקים.

של אוכל כדי לקיים מצוה זו, אך יש שמקפידים לא להזמין מחברת מקדונלד'ס, כי הם נטשו את המערכה בזמן שהמדינה הייתה זקוקה להם. אם אין חברה אחרת שעשה משלוחים פרט למקדונלד'ס, בדיעבד אפשר להזמין גם מהם. למי שידו אינה משגת לשלם עבור טייק-אוויי אפשר לפנות לגמ"חים המיוחדים לחג זו שישלחו מנות לכל נצרך או לעשות סידור ששכנים יבשלו בשבילכם ואתם תבשלו בשבילם.

7 - באופן בסיסי כל משפחות חייבת להישאר בביתה במשך כל 25 השעות, אך יש חובה של שתי יציאות לכל משפחה.

הראשון - להביא (באופן פיזי) מתנה, ששווה לפחות פרוטה, למוסד רפואי כלשהוא כדי לזכור את ההקרבה של צוותי הרפואה בזמן המגיפה. בזמן נתינת המתנה, זה שנותן את מתנה ילבש כפפות. מקיימים את המצווה בהבאת מתנה לסניף מקומי של קופת חולים אך המהדרין בעם יביאו לחדר מיון של בית חולים. חשוב לציין שנתינת מתנה לשכן שהוא רופא או אחות אינו מספיק למלא את החובה.

השנייה - חובת יציאה זאת חל על כל אחד מתחת לגיל 70 (גיל הזיקנה) שיש לו הורים, סבים, או רב-סבים. יש חובה לצאת מהבית ולהגיע לבתיהם של קרובי

הרפת בתקופת הקורונה / רון ברטוב

החלב העלתה את המחיר שישולם בגין חלב החורג מהמכסה בעונת הקיץ. המשמעות מבחינתנו היא שכדאי לייצר כל ליטר אפשרי בקיץ, ואנו נערכים לכך, ומקווים שנעמוד בצפי הייצור.

בשנת 2020 התבצעה הפחתה בפועל של מכסת החלב בשיעור של 2%, למרות ששר החקלאות לא אישר את המכסה. התחלנו את השנה בצורה טובה, כאשר השומן והחלבון היו גבוהים מאוד יחסית. אנו עושים כל שביכולתנו כדי לשמר את האיכות הגבוהה של החלב.

בבשר, הביקושים לא גבוהים במיוחד, גם בגלל המשבר הכלכלי, וגם מפני שענפי המלונאות והמסעדות סגורים לחלוטין. לכן, כרגע המחירים נשארו נמוכים יחסית.

המשבר הנוכחי מביא איתו, לצד הקושי הגדול, גם הזדמנות להרים את קרנה של החקלאות הישראלית, כשבימים טרופים אלו כולם מבינים כמה חשובה בטיחות תזונתית ע"י ייצור מקומי.

הקמפיינים השיווקיים של ענף החלב כבר מוכנים ליום שאחרי, וכולי תקווה שהענף כולו יתרומם ויפרח מחדש, לאחר תקופה ארוכה בה היינו תחת איומים כלכליים מצד הרגולטור.

עם תחילת קציר החיטים, התחלנו השבוע בשאיבת זבל מהמאצרות, ופיזורו בשדה. משימה זו מעמיסה על כ"א שלנו, ואנו עושים מאמץ בשיתוף מש"א לגייס חברי קיבוץ לסייע בכך. חברים שמוכנים לתרום

הרפת ניצבת בפני אתגרים רבים בתקופה זו. אנו ממשיכים בשגרת עבודה רגילה, אליה מתווספות משימות עונתיות דחופות (פירוט בהמשך). האתגר המרכזי והראשוני הוא לשמור על הפרדת אנשי הצוות זה מזה, בנוסף להקפדה על הכללים הידועים. החשיבה היא שגם במידה וחוו"ח אחד מהצוות יידבק, נוכל להמשיך לתפעל את הרפת בצורה המיטבית! לא רחוק מאיתנו ישנה רפת שיתופית שבה כל עובד מבודד בקרוואן משלו, בעקבות הדבקה של אחד מאנשי הצוות. גם בתקופה זו ניתן למצוא סיפוק רב, ואני מתכוון להירתמות המרשימה והמבורכת של הנוער לסייע בחליבות ובעבודות השוטפות, לרוב בהתנדבות!

התאחדות מגדלי בקר מרכזת עבורנו את כל המידע והתמיכה להתמודדות עם הקורונה, והוקמו מרכזי התנדבות למקרה שבו רפת אחת או יותר תזדקק לתמיכה של כ"א.

כמובן שהרפת שייכת למל"ח (משק לשעת חירום), וכל העוסקים בענף, כולל כל השירותים וספקי הציוד, רשאים לנוע בכבישים, למטרות עבודה, באופן חופשי.

אלינו מגיעים באופן סדיר מזריע ווטרינר, ואנו מקפידים ללוותם על פי כללי הבטיחות הנהוגים בימים אלה.

המגיפה, שמשאירה את כולנו בבית, מייצרת שינויים בצריכת החלב והבשר. בחלב – הצפי הוא שבעונת הקיץ יהיה ביקוש גבוה מהתכנון, ולכן ועדת התכנון שבמועצת

אנו נערכים לתיקון הגגות, בחסות חברת הביטוח כמובן, וגם עניין זה מעט מתעכב בגלל הקורונה, אך נקווה שמיד לאחר הפסח נוכל לטפל בזה.

לסיום דבריי – אני רוצה להביע הערכה רבה מאוד, הן לנוער שמסייע לנו רבות בתקופה מורכבת זו, ובמיוחד לתורני השבת, שממשיכים לשאת בעול כרגיל, גם כשתורניות אחרות מושבתות לחלוטין.

אני מנצל את הבמה שניתנה לי, וקורא לכל החברים שכוחם במותנם להצטרף אלינו, לפחות כעת, ולקחת חלק בנטל התורניות. אל תשבו מנגד בשעה שחבריכם ממשיכים לכרוע תחת הנטל ...

במשימה מוזמנים לפנות אלי או אל **נחמיה רפל**, ויבואו כמובן על הברכה.

התחלנו את עונת האביב ופנינו כבר לתקופה החמה, שבה אנו נדרשים לצנן את הפרות במלוא המרץ! לצורך כך, אנו מבצעים כעת עבודות הכנה ובדיקה של כל ציוד הצינון, ובקרוב מאוד נתחיל להרגיל את הפרות לממשק צינון, על מנת שנתחיל את העונה בצורה טובה.

לפני כשלושה וחצי שבועות סבלנו קשות ממוזג האוויר הסוער, בעיקר מהרוחות העזות. בסככת העגלים המערבית התפרק חלק משמעותי מגג האסבסט, ובעוד מספר מקומות נקודתיים עפו חלקי אסבסט מהגג.

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת ליל הסדר – חג ראשון – ליזט עפרוני
אחות כוננת שבת חוה"מ וחג שביעי של פסח – אילה עמיר
אחות כוננת שבת פרשת "שמיני- אורית פרל
ימי שישי הקרובים במרפאה :

יום שישי 10.4 חוה"מ-המרפאה תהיה סגורה. **במקרים דחופים בלבד !!** ניתן יהיה להתקשר לפלאפון האישי של אורית בין השעות 08:00-12:00 .
יום שישי 17.4 גלית.

**הודעה
מזדמרת פאה**

ימי ושעות עבודה ד"ר דונסקי במרפאה בימי חול המועד

יום ראשון 09:30-08:00

יום שני 09:30-08:00

יום שלישי ערב חג שני 09:30-08:00

יום חמישי אסרו חג 09:00-08:00 ו 15:30-14:30 ככרגיל
אין בימי חול המועד בדיקות דם – המעבדות אינן פועלות .

• אין להגיע למרפאה.
הכל דרך מענה טלפוני!
• התורים לרופא מתבצעים
טלפונית בתיאום עם המרפאה.

בימי חול המועד המרפאה תהיה פתוחה עד השעה 12:00.

חברים שיש להם תורים מחוץ לקיבוץ מתבקשים להתייעץ לגבי נחיצותם עם צוות המרפאה .

**3000 הארפאה מאחל לכל חברי הקבוצה ותושביו
חל כשר ושמח ובריאות שלמה לכל!**

גליון 'עמודים' הבא יעסוק בכל מה שנכנס תחת ההגדרה "טוב"

האופטימית; אנשים שבחרים לחיות בגישה אופטימית/חיובית – למרות משבר ועוד ... נשמח גם לכתבות והגיגים בענייני דיומא, ונארח בשמחה גם כותבים שישתפו במחשבות ובתחושות בעקבות מגיפת הקורונה (בתפילה שנהיה עד אז מאחוריה), מהפן האישי, המשפחתי, הקהילתי: קשר ללא מגע – איך זה עבד לנו; הסתכלות שונה בתקופות הקורונה – דברים שזו. הרגלים שקיבלו תפנית; חיזוקים קטנים שסייעו לעבור את התקופה? הברקות ותובנות משיחות עם ילדים ועוד ... **ריבה פריז-רוף**

דווקא בתקופה זו של אי-ודאות והמון שאלות, מצאנו שיש עניין לבחון ולהכיר מקרוב את שלל הקטגוריות שנחשבות בעיני האנשים ל"טוב" ואת השפעותיהן על החיים על הבריאות, על המציאות האישית והכללית: טוב א-להי מול טוב אנושי; מחלוקות פילוסופיות וסוציולוגיות על מהות הטוב ולמי הוא מגיע; "טוב" כאופן להערכת העולם והאדם בספר בראשית; כוחם של האהבה, ההומור, עשייה חיובית - כגורם מרפא; השפעתה של הסביבה הפיזית והחברתית על תחושות טובות; כיצד מביאים את הטוב לחיינו?; כשהטוב מתגלה באופן לא צפוי; קולה של האמנות

משולחנה של מרכזת השירותים / סיון לנג

כל שנה לפני פסח אנו אומרים תודה לכל הטורחים במלאכות השונות על מנת שיהיה לנו חג שמח והשנה קל וחומר – גם הכנות לפסח וגם אתגר לא קל שמגביל אותנו מאוד ועדיין זכינו במעטפת מצויינת של שירות לחברים.

✓ **תודה לענף הבגד** – על כביסות רבות, מפות חדשות ופרויקט תפירת מסכות

✓ **תודה לחשמליה, אינסטלציה, מיזוג, בניין** – שממשיכים לתמוך ולתת שירות מעולה

✓ **תודה לענף הנוי** – שממשיך במלאכות הקריטיות ודואג שהאביב יראה במלוא תפארתו גם דרך חלון ביתנו

✓ **תודה לדואר** – שדואג לכך שנקבל את כל העיתונים, החבילות, המכתבים ודפי המידע

✓ **תודה לענף הניקוי** – שהצליח לתת מענה גם בשנה המורכבת הזו

✓ **תודה מיוחדת לצוות החנות וענף המזון** – שנמצאים בלב ליבו הפועם של השירות לחבר, שעושים ימים ארוכים על מנת שכולנו נוכל לקבל את כל צרכינו ויותר מכך.

מסירה את כובעי בפני **דוסי אלטמן ועדנה תדהר** שהשירות לחברים נמצא בראש מעיינינו – שעשו ועושות מאמץ על מנת שכולנו יהיה חג כשר בריא ושמח.

תודה לכל החברים שנרתמו לסייע בענפים השונים, בלעדיכם זה לא היה עובד.

שנמשיך לצלוח את התקופה הזו בכוח היחד שלנו!

פסח שמח ורק בריאות לכולנו

מעורבות חברתית בימי הקורונה – אסף בית אריה

מזה כשלושה שבועות, קיבוצי ויישובי התנועה פועלים ללא לאות. צוותי צח"י עובדים סביב השעון. צוותים מיוחדים הוקמו והם מסייעים לכל מי שזקוק לכך. ברבים מהקיבוצים, בני הנוער שותפים מלאים למאמץ, והערבות הדדית במלוא יופיה. אנו כתנועה מקבלים פניות, חלקן ישירות, לסיוע בתוך היישוב והמסגרת הקיבוצית, וכן בקשות כלליות למתנדבים בתחומים מגוונים כגון: הפגת בדידות לקשישים בשיחות טלפוניות, ארצות חמגשיות לנזקקים וחלוקתן, העברת הפעלות באינטרנט, ועוד מגוון גדול של אפשרויות. אנו מעוניינים להמשיך להוות גורם מסייע בחיבור בין אנשים המבקשים/מוכנים להתנדב לבין הצרכים העולים מן השטח, ולכן **אנו מזמינים מתנדבים לפנות לאסף בית אריה 050-699-8610**. עם זאת, אנו ממשיכים לפעול ולזיזם פעולה תנועתית שמביאה לידי ביטוי את היתרונות הלוגיסטיים שלנו כקיבוצים. ניתן להצטרף לפעילות גם באמצעות עמותת 'רוח טובה' המחזיקה במאגר ההתנדבויות גדול, ומציעה יותר מ-3,000 הזדמנויות להתנדב. בואו נחלוק באהבה את בשורת הערבות ההדדית שקיימת בתוכנו, החוצה - לעיר והכפר.

שְׁנַפְסַח / אביגיל מגידנה גרוס

שְׁנַפְסַח

עַל כָּל מָה שְׁמִיתָר וּמַעֲכֵב

שְׁנַפְסַח

עַל מָה שְׁגוּרָם לָנוּ כְּאֵב

שְׁנַדַּע לְהַשְׂאֵר

הֵיכֵן שְׁיִישׁ לָנוּ תִקְוָה

שְׁנַצֵּא מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ

רַק לְמָקוֹם שֶׁל אֶהְבֶּה

שְׁנַפְסַח

עַל כָּל הַמְּלִים הַמְּצַמְצָמוֹת

שְׁנַפְסַח

עַל הַפְּחָדִים וְהַחֹמוֹת

שְׁנַדַּע לְצֵאת

לְמַסְעוֹת שֶׁל יְצִירָה

שְׁנַנְמַצֵּא בְּתוֹכֵנוּ אֶת הַחֻקִּים וְהַתּוֹרָה

שְׁנַפְסַח

עַל כָּל חֲשֹׁבוֹנוֹת הָעָבֵר

שְׁנַפְסַח

עַל מְקוֹם שְׁכָבְךָ נִסְגָּר

שְׁנַפְתָּ אֶת הַדָּלֶת

לְאַרְץ שֶׁל דְּבֵשׁ

שְׁנַנְאֲפֵשֶׁר לְעַצְמֵנוּ

לְהַתְּמִילָא מִחֲדָשׁ

